

JÄT ÖVER JÄT

van Urbas Franz

Wenn mesch ömmes vrocht, wat os Allerweltswoot es, dan sach esch: JÄT! - Jät, dat Woot kannste vör alles jebruke. Wää weet dann überhaupt, wat Jät genau es? Jät, joo, dat es eenfach Jät. On uut Jät kannste ääves Jät maake.

Wenn enne Boosch hieroone well, dann mot hä sesch Jät sööke, nämlesch e Mätsche, dat Jät anne Vööt hät, on och jät kann, on Jät vüürschtellt, on Jät mötbrengt, on - och Jät oppe Dääl hät.

On wenn soone Boosch op Ömwäaje so Jät jevonge hät, dann hätte joo och endlisch Jät. Jät vör et Hät, Jät vör et Jemööt, on villeich Jät vör et janze Lääve. Och die Hochtiiit dörf röisch Jät kosse. De Lütt solle senn, dat doo Jät hengerschteckt, dann könne se saare, woo Jät es, doo kömp och meeschtens noch Jät doobeej. Die Hochtiiitsreeis dörf och Jät kosse, merh well joo Jät erlääve, Jät senn, on Jät jelde, öm Jät Aandenkes möt noo Huus te brenge.

Als jong Vörhierodde jeet Jät Vreud vör e nööj Hemp; on dann kömp meeschtens noo son Jöörke och al Jät aan. De Nobberschaf hät al schpekuleet: of beej dänne jonge Lütt och bald Jät aankömp, die süt soojät joo duur de Pluute. Dann hantse och Jät te fispele, on hüüre och al Jät. Dat Kenk hät sescher Jät, Jät Ping oder filleich blos Jät enne Boks jemäkt.

Noo Joore kömp dat Kenk dan enne Scholl, domöt dat et och Jät leet. Wenn dä Liirer Jät vrocht, on dat Kenk Jät net weet, oder Jät vrkeet sät, dann kret dat Jät Schtroof-ärbet op.

Noo de Scholltiit mot et jät liire, dat et Jät wöt, on later och orntlich Jät vrdeene deet. On vör allem Jät op Sit schaff, domöt em Alder Jät vör di Erve övrish blift. Die vreue sesch, wenn Omma on Opa Jät jeschpaat hant. Möt en joue Ervschaf löt et sesch och Jät bääter jriine.